

35

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 20/Е.Р.12/93

Дата 08.08.1993

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО

М-00-ИИ
5.08.1993

Г. Св. Филишев
8. vi. 93

до
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш № 28/к.д.12/17.06.1993 година

По повод образуваното конституционно дело № 12/1993 година и конституирането на Министерството на земеделието като заинтересована страна, изразяваме следното становище:

1. Разпоредбата на чл. 10, ал. 7 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи е странична, спрямо основната цел на закона - възстановяване на собствеността върху земеделски земи, които са земи извън строителните граници на населените места.

В тази връзка считаме, че становището на Министерството на териториалното развитие и строителството следва да бъде определящо по отношение възстановяване собствеността върху земи в регулация.

2. Включването на земеделски земи в строителните граници на населените места е извършвано по силата на Закона за опазване на обработваемата земя и пасищата и Закона за териториално и селищно устройство. За отчуждените обработваеми земи и пасища, поради включването им в регулация са били изплащани обезщетения на съответните селскостопански организации. Освен това, инвеститорите са правили парични вноски по чл. 15 от ЗОЗП, които средства са били използвани за подобряване на обработваемите земи и пасища.

Следователно, отчуждаването на земеделски земи за неземеделски нужди е било извършвано по установения ред, по силата на действващи нормативни актове.

Със ЗСПЗЗ се даде възможност за възстановяване на собствеността върху част от бивши земеделски земи - сега в регулация. От друга страна, на тези собственици, на които не може да бъде възстановена собствеността върху внесената от тях земя в ТКЗС, сега в регулация или извън регулация, поради застрояването ѝ или поради провеждане на други мероприятия, е предвидено обезщетение със земя от държавния или общинския поземлен фонд, или при условията и по реда на друг закон /чл.106, ал.1 от ЗСПЗЗ/.

Народните представители твърдят, че с изменението на чл.10 ал.7 от ЗСПЗЗ се нарушава неприкосновеността на частната собственост прогласена от Конституцията и се поставят в неравностойно положение определен кръг граждани. Както беше посочено по-горе, ЗСПЗЗ гарантира възстановяване собствеността върху земята или обезщетение, в случаите в които това е невъзможно. Очевидно е, че интересите на гражданите не могат да бъдат еднакво защитени. Това е така и преди изменението на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ - законно застроените земи в регулация не се възстановяват на предишните собственици и тези собственици са в неравностойно положение спрямо другите, на които е възстановява регулирана земя.

Изменението на чл. 10, ал. 7 има социален характер, за задоволяване на жилищни нужди. Наистина, прилагането на чл. 10, ал.7 преди изменението му създаде на много места голямо социално напрежение, тъй като се засягаха жизнено важни интереси. В същото време ЗСПЗЗ не урежда обезщетяването на сегашните собственици и ползватели на земи по чл. 10, ал. 7 за отнемането на имотите - възстановяване средствата платени за земята, или за отстъпеното право на строеж

- 3 -

/по какви цени и от кого/, разходите за извършените подобрения, разходите за организиране и започване на строителство и т.н.

Народните представители твърдят, че са нарушени разпоредби от действащата Конституция. Земеделските земи обаче са отчуждавани и включвани в регулация преди приемането на новата Конституция. Освен това земята по ЗСПЗЗ все още не е възстановена, няма реални собственици, на които неприкосновеността на частната собственост да е нарушена по новата Конституция.

Използваме възможността, да обърнем вниманието към необходимостта по-бързо да бъде приет от Народното събрание закона по чл. 106, ал. 1 от ЗСПЗЗ за обезщетяване на собствениците, чиито права върху земеделски земи не могат да бъдат възстановени.



/ДТ